

71

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 stycznia 1963 r.

w sprawie opracowania w 1963 r. planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawę opracowania w 1963 r. planów finansowych, o których mowa w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 35, poz. 160), stanowiąc będą kwoty szczegółowego podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego ustalone na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1963 z dnia 22 grudnia 1962 r. (Dz. U. Nr 67, poz. 330).

§ 2. Ministerstwa (urzędy centralne) zatwierdzą plany finansowe na 1963 r. w terminie miesięcznym od dnia otrzy-

mania zawiadomienia o szczegółowym podziale dochodów i wydatków budżetu centralnego (§ 1) na podstawie:

- a) kwot ustalonych w szczegółowym podziale dochodów i wydatków budżetu centralnego w zakresie dochodów i wydatków (brutto) jednostek budżetowych,
- b) zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów planów finansowych, o których mowa w § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r.

§ 3. W 1963 r. nie ma zastosowania § 4 zarządzenia wymienionego w § 1.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

72

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Biała Woda” obszar gruntu i wody o łącznej powierzchni 33,71 ha, stanowiący własność Państwa (Państwowy Fundusz Ziemi), położony w miejscowości Biała Woda na obszarze miasta Szczawnica województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- a) działki gruntowe gminy katastralnej Biała Woda powiatu nowotarskiego l. kat. 112, 113, 114, 115, 167, 119, 120, 162, 163, 164, 146/8, 160, 161, 189, 194, 201, 202, 207 o łącznej powierzchni 30,20 ha,
- b) odcinek rzeki Biała Woda o powierzchni 2,17 ha, graniczący z działkami wymienionymi pod lit. a) i stanowiący część działek l. kat. 256 i 260 gminy katastralnej Biała Woda powiatu nowotarskiego,
- c) odcinki drogi o powierzchni 1,34 ha, znajdujące się w granicach bądź przylegające do działek gruntowych, wchodzących w skład rezerwatu, a stanowiące całe działki l. kat. 242, 243, 244, 245, 246, 248 oraz część działki 249 gminy katastralnej Biała Woda w powiecie nowotarskim; granice rezerwatu i działki gruntowe, wchodzące w skład rezerwatu, zostały wykreślone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i turystycznych fragmentu doliny rzeki Biała Wo-

da w Małych Pieninach, odznaczającej się szczególnie pięknym krajobrazem i zawierającej liczne osobliwości przyrody żywej i nieożywionej.

4. Na obszarze rezerwatu, z wyjątkiem dróg, zabronione są:

- a) łamanie skał i pozyskiwanie wszelkich kopalin,
- b) niszczenie i uszkodzanie roślin,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz wszelkich innych roślin i ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki, trawy, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wszelkie czynności, z wyjątkiem koniecznych zabiegów zmierzających do zachowania bądź przywrócenia naturalnej szaty roślinnej,
- e) łowienie ryb oraz polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- f) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych, z wyjątkiem robót zmierzających do przebudowy i konserwacji drogi Jaworki—Biała Woda, po uprzednim uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody,
- g) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu i turystyką,
- h) obozowanie na terenie rezerwatu, zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

73

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wąwóz Homole” obszar gruntu i wód o łącznej powierzchni 58,64 ha w Leśnictwie Jaworki Nadleśnictwa Krościenko, po-

łożony w miejscowości Jaworki na obszarze miasta Szczawnica województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

a) działki gruntowe gminy katastralnej Jaworki w powiecie nowotarskim l. kat. 167 do 175, 177, 220 do 224, 235 do 239, 259 do 262, 276 do 281 o łącznej powierzchni 57,055 ha,

b) dolny odcinek Potoku Kaniowskiego wraz z jego lewobrzeżnym dopływem, znajdujący się w granicach obszaru objętego działkami wymienionymi pod lit. a), a stanowiący część działek l. kat. 412 i 413 gminy katastralnej Jaworki o powierzchni 1,59 ha.

Granice rezerwatu i działki gruntowe, wchodzące w skład rezerwatu, zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych wawozu skalnego w Małych Pieninach, odznaczającego się wyjątkowo pięknym krajobrazem i zawierającego liczne osobliwości przyrody żywej i nieożywionej.

4. Na terenie rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów, zmierzających do zachowania bądź przywrócenia naturalnych zespołów roślinnych,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) łamanie skał i pozyskiwanie kopalin,
- g) łowienie ryb oraz polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) biwakowanie, zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu i turystyką,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

74

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Orle nad Jeziorem Dużym” obszar lasu o powierzchni 1,56 ha w Leśnictwie Orle Nadleśnictwa Mestwinowo, stanowiący oddział lasu 248 poddział „k”, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1950—1959, położony w miejscowości Orle, w gromadzie Liniewo, w powiecie kościerskim województwa gdańskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego z okazałymi dębami.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie odbywać się może na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
 - e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
 - f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
 - g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
 - i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

75

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lutowo” obszar lasu o powierzchni 12,00 ha w Leśnictwie Lutowo Nad-

leśnictwa Lutówko, położony w miejscowości Lutowo, w gromadzie Lutowo, w powiecie sępoleńskim województwa bydgoskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi 47 oddział lasu, poddziały „a, b, c, d”, według oznaczeń przyjętych w planie